JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
SIEGBERT ALBER

21 päivänä maaliskuuta 2000 *

I Johdanto

1. Tämä ennakkoratkaisupyyntö koskee pääasiassa sitä, onko henkilöliikennettä harjoittavan ammattikuljettajan, joka on siirtänyt viikoittaisen lepoajan seuraavalle viikolle asetuksen N:o 3820/85 [1] 8 artiklan 5 kohdan mukaisesti, pidettävä tuo lepoaika seuraavaa viikkoa koskevan lepoajan yhteydessä ilman katkosta lepoaikojen välissä vai onko hänellä oikeus pitää nämä kaksi lepoaikaa eri aikaan. Mikäli jälkimmäinen vaihtoehto on mahdollinen, kysytään lisäksi sitä, voidaanko jälkimmäisen viikon lepoaika vuorostaan siirtää sitä seuraavalle viikolle.

2. Kansallinen tuomioistuin ei ole varma kyseisen artiklan oikeasta tulkinnasta englanninkielisen toisinnon osalta, jossa todetaan seuraavaa: " — — the weekly rest period may be postponed — — and *added on* to that second week's weekly rest." [2]

II Sovellettavat säännökset

a) Tieliikenteen sosiaalilainsäädännön yhdenmukaistamisesta 20 päivänä joulukuuta 1985 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 3820/85

3. Asetuksen säännöksiin viitataan jäljempänä mainitsematta asetuksen nimeä.

4. Ennen kuin tuon esiin asiaa koskevien säännösten sanamuodon, saattaa olla tarpeen tarkastella asetuksen rakennetta. IV jakso koskee ajoaikoja (6 artikla), kun taas V jaksossa säädetään tauoista (7 artikla) ja lepoajoista (8 ja 9 artikla).

5. Pääsääntönä on, että vuorokautiset ajoajat eivät saa ylittää yhdeksää tuntia. Niitä voidaan kuitenkin pidentää kahdesti viikossa kymmeneen tuntiin (6 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta). Kuljettajan on 7 artiklan mukaan neljän ja puolen tunnin ajon jälkeen pidettävä 45 minuutin tauko, ellei hän aloita lepoaikaa.

* Alkuperäinen kieli: saksa.

1 — Tieliikenteen sosiaalilainsäädännön yhdenmukaistamisesta 20 päivänä joulukuuta 1985 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 3820/85 (EYVL L 370, s. 1).

2 — Kursivointi tässä.

Tauko voidaan korvata useilla vähintään 15 minuutin mittaisilla tauoilla.

6. Vuorokautisen lepoajan on muodostuttava vähintään 11 tunnin yhtäjaksoisesta ajasta (8 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta). Se voidaan pitää ajoneuvossa, mikäli ajoneuvo on varustettu makuusijalla ja on pysähtyneenä (8 artiklan 7 kohta).

7. Viimeistään kuuden vuorokautisen ajoajan jälkeen kuljettajan on pidettävä viikoittainen lepoaika (6 artiklan 1 kohdan toinen alakohta). Tämä pidentää vuorokautista lepoaikaa 11 tunnista 45 tuntiin. Tuota ajanjaksoa voidaan lyhentää, kunhan se korvataan vastaavanpituisella yhdellä kertaa pidettävällä lepoajalla (8 artiklan 3 kohta).

8. Mikäli jäsenvaltiot niin päättävät niiden alueella tapahtuvan kansallisen henkilöliikenteen osalta, joka ei ole säännöllistä liikennettä, kansainvälisessä henkilöliikenteessä voidaan työskennellä kuuden sijasta kaksitoista vuorokautista ajoaikaa ennen kuin kuljettajan on pidettävä viikoittainen lepoaikansa (6 artiklan 1 kohdan neljäs ja viides alakohta). Tällaisissa tapauksissa viikoittaista lepoaikaa voidaan 8 artiklan 5 kohdan mukaan siirtää "pidettäväksi yhtäjaksoisesti kyseistä viikkoa seuraavan viikon viikoittaisen lepoajan yhteydessä".

9. Mainittujen artikloiden asiaa koskevien säännösten sanamuoto on seuraavanlainen:

"*6 artikla*

1. (ensimmäinen alakohta) — —

Viimeistään kuuden vuorokautisen ajoajan jälkeen kuljettajan on pidettävä 8 artiklan 3 kohdassa määritelty viikoittainen lepoaika.

Viikoittaisen lepoajan saa siirtää kuudennen vuorokauden loppuun, jos kyseisten kuuden päivän kokonaisajoaika ei ylitä kuuden vuorokautisen ajoajan sallittua enimmäisaikaa.

Sellaisen kansainvälisen henkilöliikenteen osalta, joka ei ole säännöllistä liikennettä, korvataan toisen ja kolmannen alakohdan sanat 'kuuden' ja 'kuudennen' sanoilla 'kahdentoista' ja 'kahdennentoista'.

Jäsenvaltiot voivat ulottaa edellä olevan alakohdan soveltamisen koskemaan myös

niiden alueella tapahtuvaa kansallista henkilöliikennettä, joka ei ole säännöllistä liikennettä.

2. — — ”

”*8 artikla*

1. Jokaisen 24 tunnin jakson aikana kuljettajalla on oltava vähintään 11 tunnin yhtäjaksoinen vuorokautinen lepoaika, joka voidaan lyhentää vähintään yhdeksän tunnin yhtäjaksoiseksi lepoajaksi enintään kolme kertaa yhden viikon aikana, jos kuljettajalle korvataan lyhennystä vastaava lepoaika ennen seuraavan viikon loppua.

Sellaisina vuorokausina, jolloin lepoaikaa ei ole lyhennetty ensimmäisen alakohdan mukaisesti, lepoaika voidaan kunkin 24 tunnin jakson aikana pitää kahtena tai kolmena erillisenä jaksona, joista yhden on oltava vähintään kahdeksan tunnin yhtäjaksoinen lepoaika. Tällöin lepoajan on yhteensä oltava vähintään 12 tuntia.

2. — —

3. Jokaisen viikon aikana yksi 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuista lepoajoista on pidennettävä 45 tunnin yhtäjaksoiseksi viikoittaiseksi lepoajaksi. Tämä lepoaika voidaan lyhentää vähintään 36 tunnin yhtäjaksoiseksi lepoajaksi, jos se käytetään ajoneuvon tavanomaisella sijaintipaikkakunnalla tai kuljettajan asuinpaikkakunnalla, taikka vähintään 24 tunnin yhtäjaksoiseksi lepoajaksi, jos se käytetään muualla. Kukin lepoajan lyhennys on korvattava lyhennystä vastaavalla yhtäjaksoisella lepoajalla ennen kyseistä viikkoa seuraavan kolmannen viikon loppua.

4. — —

5. Sellaisen henkilöliikenteen osalta, johon sovelletaan 6 artiklan 1 kohdan neljättä tai viidettä alakohtaa, viikoittainen lepoaika voidaan siirtää pidettäväksi yhtäjaksoisesti kyseistä viikkoa seuraavan viikon viikoittaisen lepoajan yhteydessä.

6. Vuorokautisen tai viikoittaisen lepoajan lyhentämisen korvaava lepoaika on annettava yhtäjaksoisena muun vähintään kahdeksan tunnin lepoajan yhteydessä, ja se on kuljettajan pyynnöstä annettava joko ajoneuvon tavanomaisella sijaintipaikkakunnalla tai kuljettajan asuinpaikkakunnalla.

7. — — ”

10. Kuten edellä 9 kohdassa todettiin, 8 artiklan 5 kohdan englanninkielinen toisinto kuuluu seuraavasti:

"In the case of the carriage of passengers — — , the weekly rest period may be postponed until the week following that in respect of which the rest is due and added on to that second week's weekly rest."

11. Muut kielitoisinnot vastaavan sanamuodon osalta kuuluvat muun muassa seuraavasti:

— "angehängt werden"

— "rattachée au repos"

— "ligado ao repouso"

— "adscribirse al descanso"

— "collegato al riposo"

— "läggas samman"

— "tages sammen"

— "worden gevoegd bij".

b) Kansallinen lainsäädäntö

12. Vuoden 1968 Transport Actin 96 §:n 11A momentissa säädetään seuraavaa:

"Moottoriajoneuvon kuljettaja, joka rikkoo Isossa-Britanniassa ajoaikaa — — taikka päivystys- tai lepoaikoja koskevia yhteisön säännöksiä, on — — tuomittava rangaistusmääräysmenettelyssä enintään yleisasteikon tasoa 4 vastaavaan sakkoon."

III Tosiseikasto

13. Tosiseikat ilmenevät ennakkoratkaisupyynnöstä. Sen mukaan Hume työskenteli linja-autonkuljettajana. Hänen työnsä oli luonteeltaan sellaista, että asetuksen N:o 3820/85 6 artiklan 1 kohdan neljättä ja viidettä alakohtaa sekä 8 artiklan 5 kohtaa sovellettiin häneen.

14. Ajanjaksolla 16.7.1995 kello 9.15 — 24.7.1995 kello 16.45 hänen kokonaisajoaikansa oli 38 tuntia 30 minuuttia. Hume piti 24.7.1995—26.7.1995 lepoaikaa 38 tuntia 30 minuuttia.

15. Hume ajoi 26.7.1995 kahdeksan tuntia ja piti sitten 24 tunnin lepoajan.

16. Hume työskenteli taas 27.7.1995—3.8.1995 ajaen yhteensä 41 tuntia 45 minuuttia. Sitten hän piti 36 tuntia 30 minuuttia lepoaikaa poissa asuinpaikkakunnaltaan.

17. Humesta tehtiin 5.1.1996 seuraavanlainen ilmianto:

"[Vastaaja] kuljetti vuoden 1968 Transport Actin 96 §:n 11A momentin vastaisesti 25.7.1995 Ferryhillissä Durhamin maakunnassa tai muualla ajoneuvoa, johon sovelletaan neuvoston asetusta N:o 3820/85, jättäen kahdentoista vuorokautisen ajoajan jälkeen pitämättä kyseisen sovellettavan yhteisön säädöksen 6 artiklan 1 kohdassa edellytetyt kaksi viikoittaista lepotaukoa yhtäjaksoisesti siten kuin sen 8 artiklan 3 kohdassa määritellään."

18. Oikeudenkäynnissä kansallisessa tuomioistuimessa syyttäjä otti syytteen perustaksi sen seikan, että Hume ei ollut pitänyt viikoittaista lepoaikaa 17.7.1995 alkaneella viikolla. Hume oli tämän vuoksi asetuksen N:o 3820/85 8 artiklan 5 kohdan nojalla velvollinen lisäämään kyseistä viikkoa koskevan viikoittaisen lepoajan 24.7.1995 alkaneen viikon viikoittaiseen lepoaikaan. Hän ei kuitenkaan näin tehnyt, vaan pelkästään piti lepoaikoja, jotka vastasivat hänen vuorokautista lepoaikaansa sekä aikaa, joka korvasi aiemmin pidetyn 36 tunnin lyhennetyn lepoajan. Syyttäjän mukaan silloin kun viikoittaista lepoaikaa siirretään 8 artiklan 5 kohdan mukaisesti, siirretty lepoaika on pidettävä seuraavan viikon lepoajan "yhteydessä", toisin

sanoen yhdessä tuota jälkimmäistä viikkoa koskevan lepoajan kanssa.

19. Syyttäjä toteaa vaihtoehtoisesti, että mikäli 17.7.1995 alkanutta viikkoa vastaava lepoaika katsotaan siirretyksi 24. päivälle heinäkuuta, ja vaikkei Hume olisikaan ollut velvollinen pitämään lepoaikaansa tuolla viikolla yhdessä siirretyn lepoajan kanssa, tällä ei ollut oikeutta enää siirtää 24.7.1995 alkaneen viikon lepoaikaa, vaan tämä oli velvollinen pitämään kaksi viikoittaista lepoaikaa kyseisellä viikolla.

20. Hume totesi puolustuksenaan, että hän oli pitänyt riittävän viikoittaisen lepoajan 10.7.1995 alkaneella viikolla, vaikkakin lepoa oli lyhennetty ja sitä oli siten täydennettävä asetuksen N:o 3820/85 8 artiklan 6 kohdan mukaisella korvaavalla levolla, joka pidettiin 26. ja 27. heinäkuuta. Tämän mukaisesti hän piti hyväksyttävän viikoittaisen levon 17.7.1995 alkaneen viikon osalta 24. ja 25. heinäkuuta 8 artiklan 5 kohdan mukaisen siirron avulla. Lisäksi hän piti hyväksyttävän viikoittaisen levon 24.7.1995 alkaneen viikon osalta 4. ja 5. elokuuta 8 artiklan 5 kohdan mukaisen siirron avulla.

21. Asetuksen 8 artiklan 5 kohdassa ei edellytetä, että jotta viikoittainen lepoaika pidettäisiin seuraavan viikon lepoajan "yhteydessä", se on pidettävä yhdessä tämän myöhemmän lepoajan kanssa yhtenä katkoksettomana jaksona. Ei myöskään ole tarpeen, että nämä molemmat lepoajat pidetään samalla viikolla.

IV Esitetyt kysymykset

22. Sedgefield Magistrates' Court (Yhdistynyt kuningaskunta) katsoo, että 8 artiklan tulkinta on tarpeen asian ratkaisemiseksi, ja on siksi esittänyt yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

"1) Kun kuljettaja, jolla on neuvoston asetuksen N:o 3820/85 8 artiklan 5 kohdan mukainen oikeus siirtää viikoittainen lepoaikansa sitä viikkoa seuraavalle viikolle, jonka perusteella oikeus lepoaikaan on syntynyt, päättää sen siirtää, onko hänen pidettävä kaksi viikoittaista lepoaikaa yhtäjaksoisesti ilman katkosta niiden välissä tuolla seuraavalla viikolla?

2) Mikäli vastaus ensimmäiseen kysymykseen on kieltävä, onko tällaisen kuljettajan kuitenkin pidettävä seuraavalla viikolla kaksi viikoittaista lepoaikaa, vai voiko hän vuorostaan siirtää

jälkimmäisen viikon viikoittaisen lepoajan sitä seuraavalle viikolle?"

V Huomautuksensa esittäneiden asianosaisten väitteet

23. Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen mielestä on syytä aloittaa toisesta kysymyksestä, koska siinä tapauksessa, että Humella ei ollut oikeutta siirtää jälkimmäistä viikkoa koskevaa lepoa, hän on rikkonut asetusta. Kyseinen hallitus väittää, että asetuksen 8 artiklan 5 kohdan voidaan ainoastaan tulkita tarkoittavan sitä, että jälkimmäistä viikkoa koskeva lepoaika, jonka "yhteydessä" edeltävän viikon lepoaika on pidettävä, on niin ikään pidettävä tuolla jälkimmäisellä viikolla. Tämä tulkinta perustuu säännöksen sanamuotoon ja logiikkaan, sillä säännöksen tarkoituksena on estää lepoaikojen jatkuva siirtely aina seuraavalle viikolle.

24. Jos esillä olevassa asiassa vastaus toiseen kysymykseen on edellä kuvatun kaltainen, ensimmäistä kysymystä ei tarvitse pohtia. Sikäli kuin tällainen pohdinta kuitenkin on tarpeen, Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus väittää, että silloin kun viikoittaisen lepoajan seuraavalle viikolle siirtämisen johdosta on pidettävä kaksi lepoaikaa, ei kaikissa tapauksissa ole välttämätöntä pitää niitä peräkkäin; se on tarpeen vain sen varmistamiseksi, että molemmat lepoajat pidetään jälkimmäisellä viikolla. Tätä edellytetään sen vuoksi, että lepoaikojen jatkuva siirtäminen estettäisiin ja että lepoajat todellisuudessa myös pidettäisiin. Asetuksesta ei missään tapauksessa voida katsoa seuraavan, että kyseiset lepoajat on aina pidettävä katkoksetta. Jos tämä olisi ollut tarkoitus, lainsäätäjä olisi voinut sisällyttää asetukseen tämänsisältöisen nimenomaisen säännöksen.

25. Ranskan hallitus katsoo, että esillä olevassa asiassa on kyse yksinomaan asetuksen englanninkieliseen toisintoon liittyvästä tulkintaongelmasta. Asianomaisten säännösten ranskankielinen sanamuoto ei synnytä tulkinta- tai soveltamisongelmia. Asetuksen 8 artiklan 5 kohdan ranskankielisen sanamuodon mukaan siirretty lepoaika ja jälkimmäistä viikkoa koskeva lepoaika on pidettävä yhdessä, siis katkoksetta.

26. Asetuksen N:o 3820/85 päämääränä on kilpailun yhdenmukaistaminen sekä työolojen ja liikenneturvallisuuden parantaminen. Viikoittaisen lepoajan pidentäminen edistää sosiaalista kehitystä ja parantaa liikenneturvallisuutta. Tämän vuoksi 8 artiklan 5 kohta on Ranskan hallituksen mukaan tulkittavissa vain siten, että silloin kun kaksi lepoaikaa on pidettävä samalla viikolla, niitä ei voida pitää toisistaan riippumatta. Tämän tulkinnan valossa toiseen kansallisen tuomioistuimen esittämään kysymykseen ei sen mielestä ole tarpeen vastata.

27. Portugalin hallitus väittää, että 8 artiklan 5 kohdassa olevat viikoittaisia lepoaikoja koskevat säännökset muodostavat itsenäisen järjestelmän, jolla pyri-

tään sovittamaan viikoittaisia lepoaikoja koskevat säännökset niiden erityisedellytysten kanssa, jotka vallitsevat muiden kuin säännöllisten liikennepalvelujen alueella. Näin ollen 8 artiklan 5 kohdassa selvästi ja yksiselitteisesti edellytetään, että seuraavalle viikolle siirretty viikoittainen lepoaika on pidettävä yhdessä tämän jälkimmäisen viikon lepoajan kanssa.

28. Komission mukaan 8 artiklan 5 kohdan englanninkielisestä toisinnosta ilmenee selkeästi, että molemmat viikoittaiset lepoajat on pidettävä yhdessä eli ilman katkosta niiden välissä. Tämän vahvistaa myös se seikka, että asetuksessa ei ole säännöstä, joka koskisi sitä, voiko tällaisten viikoittaisten lepoaikojen välissä olla katkos tai voidaanko niitä siirtää, taikka — mikäli mahdollista — koskisi tällaisen katkoksen tai siirtämisen seurauksia. Lisäksi tällaista tulkintaa puoltavat asetuksen muut kielitoisinnot.

29. Asetuksen henkenä ja tarkoituksena on muun muassa sosiaalisen kehityksen edistäminen ja liikenneturvallisuuden parantaminen. Tämän tavoitteen saavuttamista auttaa komission mukaan etenkin viikoittaisten lepoaikojen vahvistaminen, minkä seurauksena 8 artiklan 5 kohtaa ei sen mielestä voida tulkita laajentavasti. Kun otetaan huomioon, että viikoittaisten lepoaikojen pitämistä ja siirtämistä koskevat säännökset ovat hyvin tarkkoja ja perusteellisia, 8 artiklan 5 kohta on komission käsityksen mukaan tulkittavissa vain siten, että siirretty viikoittainen lepoaika ja jälkimmäistä viikkoa koskeva lepoaika on pidettävä yhdessä ja katkoksetta. Koska kansallisen tuomioistuimen esittämään ensimmäiseen kysymykseen on vastattava näin, toiseen kysymykseen ei komission mielestä ole tarpeen vastata.

VI Arviointi

30. Ensiksi on huomattava, että Humea syytetään ajoneuvon ajamisesta 25.7.1995 viikoittaista lepoaikaa pitämättä. Kansallinen tuomioistuin kuitenkin toteaa, että Hume piti yhteensä 38 tunnin 30 minuutin pituisen lepoajan 24.7.—26.7.1995. Koska a) ennakkoratkaisupyynnön esittäneen tuomioistuimen asiana on todeta siellä vireillä olevan asian tosiseikat ja niiden ajallinen järjestys ja koska b) tässä yhteydessä esitettyihin kysymyksiin annettavat vastaukset eivät riipu siitä, ajoiko Hume ajoneuvoa 25.7.1995 vai lepäsikö hän tuona päivänä, en käsittele tätä tarkemmin.

31. Ensimmäiseen kysymykseen vastaamisen kannalta ratkaisevin tekijä on 8 artiklan 5 kohdan sanamuodolle ja erityisesti ilmaisulle "added on to that second week's rest" [3] annettava tulkinta.

3 — Ks. muiden kieliversioiden osalta edellä 11 kohta.

32. Muiden kielitoisintojen sanamuoto viittaa siihen, että 8 artiklan 5 kohta on itse asiassa ymmärrettävä niin, että silloin kun viikoittaisen lepoajan siirrosta seuraa tuon lepoajan liittyminen yhteen seuraavan viikon lepoajan kanssa, molemmat lepoajat on pidettävä yhdessä katkoksetta.

33. Tätä tulkintaa tukee niin kyseinen sanamuoto kuin se seikka, että asianomainen ilmaisu on säännökseen sisällytetty. Jos olisi mahdollista pitää lepoajat erikseen ja jos tämä olisi ollut lainsäätäjän tarkoitus, olisi ollut riittävää säätää, että jälkimmäistä viikkoa koskevaa lepoaikaa voidaan siirtää.

34. Siten 8 artiklan 5 kohdan sanamuoto sotii vastaajan pääasian käsittelyssä esittämää näkemystä vastaan, vaikka englanninkielinen toisinto ei olekaan niin selkeä ja täsmällinen, että sen tulkinnasta voisi olla täysin varma.

35. Yhteisöjen tuomioistuin on vakiintuneesti katsonut, että kun säännös ei ole riittävän selvä ja yksiselitteinen, sen ulottuvuus on määritettävä ottaen huomioon asianomaisen säädöksen tarkoitus ja säännöksen oikeudellinen konteksti. [4]

4 — Ks. asia 47/79, Städtereinigung K. Nehlsen, tuomio 6.12.1979 (Kok. 1979, s. 3639); asia 133/83, Thomas Scott & Sons Bakers ja Rimmer, tuomio 11.7.1984 (Kok. 1984, s. 2863); asia C-116/92, Charlton ym., tuomio 15.12.1993 (Kok. 1993, s. I-6755) ja asia C-6/98, ARD, tuomio 28.10.1999 (Kok. 1999, s. I-7599).

36. Kuten asetuksen johdanto-osan ensimmäisestä perustelukappaleesta ilmenee, asetuksella on kolme tavoitetta: kilpailun esteiden poistaminen, työolojen kehittäminen ja liikenneturvallisuuden parantaminen. Tämän vuoksi asetuksessa on yksityiskohtaisia säännöksiä, jotka koskevat kuljettajia, ajoaikoja, taukoja ja lepoaikoja, sekä säännöksiä valvonnasta ja asetuksen rikkomisen seuraamuksista.

37. 17. perustelukappaleesta käy ilmi, että asetuksella oli tarkoitus säätää lepoaikojen osalta kuljettajien vuorokautisten ja viikoittaisten lepoaikojen vähimmäiskestosta ja muista ehdoista. Antaessaan asetuksen neuvosto katsoi 19. perustelukappaleen mukaan, että "sosiaalisen kehityksen edistämiseksi ja liikenneturvallisuuden parantamiseksi olisi pidennettävä viikoittaisia lepoaikoja, samalla kun niitä pitäisi pystyä lyhentämään korvaamalla kuljettajalle tämän itse valitsemana ajankohtana tietyn ajan kuluessa kyseiset käyttämättömät lepoajan osat".

38. Siksi 8 artiklan 3 kohdassa säädetään, että pääsääntöisesti on pidettävä 45 tunnin yhtäjaksoinen viikoittainen lepoaika. Kyseisen kohdan mukaan tämä lepoaika voidaan lyhentää vähintään 36 — tai vaihtoehtoisesti 24 — tunnin yhtäjaksoiseksi lepoajaksi. Lyhennys on kuitenkin korvattava lyhennystä vastaavalla yhtä-

jaksoisella lepoajalla ennen kyseistä viikkoa seuraavan kolmannen viikon loppua.

39. Henkilöliikenteen osalta 8 artiklan 5 kohdassa säädetään, että viikoittainen lepoaika voidaan siirtää pidettäväksi kyseistä viikkoa seuraavalla viikolla. Kun se siirretään, se on pidettävä tätä jälkimmäistä viikkoa koskevan viikoittaisen lepoajan *yhteydessä*.

40. Kyseisistä säännöksistä ilmenee, että poikkeus viikoittaisen lepoajan säädetystä kestosta on sallittu ainoastaan silloin kun keston lyhentäminen korvataan seuraavalla viikolla. Koska — kuten edeltä ilmenee — asetus sisältää hyvin yksityiskohtaisia säännöksiä viikoittaisen lepoajan vähimmäiskestosta ja muista ehdoista, mahdollisia poikkeuksia näistä säännöksistä on tulkittava suppeasti.

41. Humen esitys merkitsisi kuitenkin laajaa tulkintaa ja olisi ristiriidassa asetuksen yleisten tavoitteiden kanssa.

42. Asetuksella on määrä parantaa liikenneturvallisuutta asettamalla ajoaikoja koskevia tiukkoja rajoja ja säätämällä lepoajoista. Sosiaalista kehitystä on määrä edistää sallimalla ajoaikojen pidentäminen tai lepoaikojen lyhentäminen vain sillä edellytyksellä, että kuljettajalle vastavuoroisesti korvataan menetetty lepoaika.

43. Asetuksen tarkoituksena on niin ikään erityisesti kuljettajien terveyden suojelu ja samanaikaisesti liikenneturvallisuuden parantaminen. Näihin tavoitteisiin voidaan päästä vain, jos poikkeuksellisesti sallittuja vuorokautisia lisäajoaikoja seuraa pitempi lepoaika. Jos sallittaisiin tämän lepoajan jakaminen osiin eli katkaiseminen lisäajolla, olisi tämä selvässä ristiriidassa kummankin päämäärän saavuttamisen kanssa. Asetuksen 8 artiklan 1—3 kohdassa viitataan lepoaikojen osalta aina yhtäjaksoisuuteen; 8 artiklan 6 kohdan mukaan lepo on annettava muun lepoajan "yhteydessä". Sanan "peräkkäin" puuttumisesta 8 artiklan 5 kohdasta ei voida kuitenkaan päätellä, että kyseisen säännöksen mukaan on sallittua jakaa lepoaika osiin, sillä — kun otetaan huomioon asetuksen henki ja tarkoitus — ilmaisu "yhteydessä" tarkoittaa täsmälleen samaa asiaa, joka vain ilmaistaan eri tavalla.

44. Lisäksi kilpailun esteiden poistamista koskevan tavoitteen saavuttaminen riippuu siitä, että kaikki yritykset täyttävät tunnollisesti asetuksessa niille asetetut velvoitteet. Jos yritysten annettaisiin säännöllisesti suunnitella aikataulut niin, että säädetyt ajoajat ylittyisivät, tavoiteltavan päämäärän saavuttaminen vaarantuisi

vakavasti, koska tämä voisi vahingoittaa koko rajoitettujen ajoaikojen järjestelmää.

45. Mikäli olisi mahdollista — kuten Hume esillä olevassa asiassa väittää — pitää molemmat viikoittaiset lepoajat erikseen siten, että tietyllä viikolla pidettävä viikoittainen lepoaika siirretään seuraavalle viikolle, merkitsisi tämä sitä, että itse asiassa säädettyjä lepoaikoja ei noudatettaisi, vaan niitä voitaisiin lykätä loputtomiin aina seuraavalle viikolle.

46. Tällainen käytäntö olisi kuitenkin vastoin niin 8 artiklan 5 kohdan sanamuotoa kuin asetuksen henkeä ja tarkoitusta. Koska asetuksen mukaan viikoittaisen lepoajan pituutta on mahdollista lyhentää vain tietyin, tarkoin määritellyin edellytyksin eli sillä edellytyksellä, että lyhennys korvataan seuraavalla viikolla, on katsottava — kun otetaan huomioon asetuksen tavoitteet ja 8 artiklan 5 kohdan asiayhteys — että säädettyjä kahta viikoittaista lepoaikaa ei voida pitää erikseen.

47. Tämän vuoksi kansallisen tuomioistuimen esittämään ensimmäiseen kysymykseen on vastattava, että silloin kun kuljettaja asetuksen N:o 3820/85 8 artiklan 5 kohdan mukaisesti päättää siirtää viikoittaisen lepoaikansa seuraavalle viikolle, hänen on tuolla seuraavalla viikolla pidettävä kaksi viikoittaista lepoaikaa yhtäjaksoisesti ja katkoksetta.

48. Koska kansallinen tuomioistuin pyytää vastausta toiseen kysymykseen vain siinä tapauksessa, että vastaus ensimmäiseen kysymykseen on kieltävä, ei tuota toista kysymystä ole tarpeen tarkemmin käsitellä.

49. Totean vain, että tällainen jatkettu siirtäminen olisi täysin asetuksen hengen ja tarkoituksen vastaista eikä sen voitaisi missään tapauksessa katsoa olevan "yhteydessä". Tästä saatavilla vapaapäivillä ei enää olisi mitään yhteyttä pidennettyihin ajoaikoihin, eivätkä ne enää toimisi lepopäivinä palautumista varten. Ne voisivat jopa taitavasti yhdistettyinä muodostua ylimääräisiksi lomapäiviksi.

VII Oikeudenkäyntikulut

50. Yhteisöjen tuomioistuimelle huomautuksensa esittäneille Ranskan, Portugalin ja Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksille ja komissiolle aiheutuneita oikeudenkäyntikuluja ei voida määrätä korvattaviksi. Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta.

VIII Ratkaisuehdotus

Edellä todetun perusteella ehdotan, että yhteisöjen tuomioistuin vastaa esitettyyn kysymyksen seuraavasti:

Kun kuljettaja asetuksen N:o 3820/85 8 artiklan 5 kohdan mukaisesti päättää siirtää viikoittaisen lepoaikansa seuraavalle viikolle, hänen on tällä seuraavalla viikolla pidettävä kaksi viikoittaista lepoaikaa yhtäjaksoisesti ja katkoksetta.